

New York Timesi bestsellerite autor

SHERRYL WOODS

Uue elu alguses

OCEAN BREEZE'I TRILOOGIA
3. RAAMAT

Sherryl Woods
Sea Glass Island
2013

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused
kuuluvad Harlequin Books S.A.-le.
See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.
Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja
kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.
See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad
ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes
sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või
paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Mari Kolk
Korrektor Inna Viires

© 2013 by Sherryl Woods
© 2014 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin
Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad
kasutavad neid litsentsi alusel.

M04271914
ISBN 978-9949-25-532-0

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest **www.ersen.ee** ja
e-raamatud **www.ebooks.ee**

Kallid sõbrad!

Enamik meist teab, et elu jooksul unistused muutuvad. Vahel on põhjuseks täiskasvanuks saamine ja uued kogemused. Vahel oleme lihtsalt sunnitud leppima karmi reaalsusega.

Raamatus „Uue elu alguses” kehtib see nii Samantha Castle'i kui ka Ethan Cole'i kohta. Ethan on kohanenud uue eluga ja peab Põhja-Carolina rannikul väikest traumakliinikut, ent Samantha alles otsib elus uut pidepunkti. Ta teab vaid seda, et kunagine unistuste karjäär näitlejana ei ole enam nii edukas ega ka rahuldustpakkuv, kui ta kord lootis. Lugejad juba teavad, et Sand Castle Bay on ideaalne koht, kus oma eesmäärke ja ambitsioone ümber hinnata. Tänu vanaema taganttorkimisele on see olnud Castle'ite õdede jaoks ka ideaalne koht, kus armuda.

Loodan, et teile meeldib Ocean Breeze'i triloogia viimane osa ja et Samantha lugu tuletab teile meelde, et uus – ja ootamatu – unistus on sageli siinsamas nurga taga, kui vaid avada süda kõikidele võimalustele.

Parimat soovides,
Sherryl Woods

Esimene peatükk

Samantha torkas lusika Beni & Jerry'se kirsijäätise sisse ja ohkas, kui patuselt hea jäätis suus sulama hakkas. Viimasel ajal aitasid tal vastu pidada ainult sellised süümepiinu tekitavad naudingud. Koos küllaldase koguse Beni & Jerry'se jäätisega taastus ka lootus, et tema näitlejakarjäär saab uuesti hoo sisse. Positiivne suhtumine oli aidanud tal varemgi raskeid aegu üle elada.

Seda oli siiski aina keerulisem uskuda. Tema telefon oli viimastel nädalatel kurdistavalt vaikinud. Hiliskevadel oli tal olnud väike roll kõige vaadatavamal kellaajal näidatavas telesarjas, mida filmiti New Yorgis, aga see polnud produtsentide ja režissööri rahulolust hoolimata midagi uut kaasa toonud. Sügishooaja sarjad olid juba tootmises, aga Samantha polnud saanud ühtegi paljutootavat tööpakkumist isegi mitte pistelistesse rollidesse.

Teda polnud kutsutud ka ühtegi reklaami, kus ta oli prooviesinemisel käinud. Kui ta poleks töötanud kallis Upper East Side'i restoranis, oleks ta olnud kõige tõsisemas rahahädas sellest saadik, kui ta viisteist aastat tagasi New Yorki tuli. Tööle vaatamata oli ta pidanud ikkagi juba oma sääste kasutama.

Ehkki tema õde Gabriella oli kevadel talle suurepärase PR-kampaania korraldanud, oli selle mõju lahtunud mõne

nädalaga, mitte mõne kuuga, nagu nad olid lootnud, ja nüüd oli ta taas raskustes. Samantha oli helistanud kõikidele tuttavatele. Kuna Gabi elus olid kiired ajad, ei julgenud Samantha temalt rohkem tasuta abi küsida. Gabi kohanes üksikema rolliga ja üritas luua suhet mehega, kes oli väga kannatlik ja oli nõustunud nende pulmi edasi lükkama, kuni Gabi ja Samantha õde Emily on abiellunud. Emily pulmad pidid toimuma paari nädala pärast.

Optimistliku loomuga Samantha oli sãrasilmse, äsja keskkooli lõpetanud tüdrukuna New Yorki saabumisest alates korduvalt rahahädas olnud. Ent praegune vaikelu oli kestnud kauem kui eelmised. Hullemaks tegi asja see, et nüüd vaatasid teised samasse rolli kandideerivad näitlejannad teda haletseval pilgul. Tema kunagine innukas ja toetav agent oli hakanud tema kõnesid vältima ja lõpuks temast lahti öelnud. Järgmine agent oli küll innukas, aga polnud suutnud midagi korda saata.

Samantha oli elanud New Yorgis piisavalt kaua, et taibata, mis toimub. Ta oli kolmekümne viie aastane ja ehkki ta oli endiselt ilus, oli tema kõrghetk möödas. Rollid, mille ta varem oleks kergesti endale saanud, läksid nüüd kahekümnendates eluaastates näitlejannadele isegi siis, kui mängida tuli just temavanust või isegi vanemat naist. Samas ei olnud ta piisavalt vana, et mahutada üha enam nõutud vanemate näitlejannade kategooriasse. Terves universumis polnud nii palju optimismi, et seda karmi reaalsust eirata.

Kui telefon helises, Samantha lausa sööstis selle poole – ja see näitas, kui tõsiselt meeleheitel ta oli. Talle ei meeldinud see tunne.

“Tere, Samantha. Tore, et ma su kätte sain,” ütles tema noorem õde Emily, nagu oleks tema kodust tabamine midagi harukordset. “Me peame rääkima. Gabil on laps käes ja me peame mu pulmadega tõsiselt tegelema hakkama. Need on varsti.”

Samantha muigas halvast tujust hoolimata. “Kas Boone teab, et sa polegi *kogu aeg* pulmadega tõsiselt tegelnud?” uuris ta. “Millal need ongi? Kunagi järgmisel aastal?”

“Väga naljakas. Vähem kui kuu aja pärast,” nähvas Emily.

“Nii ruttu?” kiusas Samantha.

“Ruttu? Ettevalmistused on kestnud juba terve igaviku. Kui kaua me Boone’iga lahus olime? Aastaid. Me peame kaotatud aja tasa tegema.”

Emily erutatud häält oli imetore kuulda ja Samantha üritas teda mitte kadestada. Emily ja Boone olid selle kauaoodatud õnne ära teeninud.

“Millal sa Põhja-Carolinasse tuled?” päris Emily. “Sa pead veel korra kleidiproovis käima, ehkki sa ei võta kunagi kaalus juurde. See on pigem solidaarsuse mõttes Gabiga, sest ta pole veel oma endisesse kaalu tagasi saanud. Ja vanaema ja Gabi korraldavad pruudi auks peo ning peale selle toimub ka prooviõhtusöök. Lisaks peaksime korraldama tüdrukute õhtu, ainult meie kolmekesi. Tahan, et sa oleksid kõige selle ajal siin. Sellest tuleb Castle’i-õdede parim suvi Sand Castle Bays.”

“Ma tulen kindlasti,” kinnitas Samantha. “Kas mitte mina ei ennustanud eelmise aasta augustis, et sinust ja Boone’ist saab taas paar?”

“Jah, sa olid vapustavalt ettenägelik, aga see poleks esimene kord, kui sulle viimasel hetkel mõnd vastupandamatut rolli pakutaks ja sa alt hüppad. Mulle meenub mu ülikooli lõpetamine.”

“Sinu pulma ei jätaks ma mingi hinna eest tulemata,” rahustas Samantha teda. Tõenäosus, et talle pakutakse mingit eriti head rolli, oli olematu. Pealegi ei kavatsenud ta Emilyt alt vedada, kuna oli juba lubanud olla õe peapruutneitsi. Teda oli üllatanud, et Emily palus teda. Nende suhet mõjutas mingi kummaline

õdede-vaheline rivaalitsemine, millest Samantha päriselt aru ei saanud, aga õde paistis siiralt soovivat seda unustada.

“Ma lendan ülehommel sinna,” ütles ta Emilyle, jättes mainimata, et pulmad andsid täiusliku ettekäände masendavatel lämbetel suvepäevadel New Yorgist lahkumiseks. “Olen siis sinu käsutuses.”

“Kas sa tood sellesamusegi kaasa? Selle telekanali-selli või productsendi? Ma ei jõua nende üle arvet pidada.”

“Mina ka mitte,” tunnistas Samantha. “Mul pole kedagi, keda ma tahaksin oma noorema õe pulma kaasa võtta.”

Liini teises otsas tekkis kõhklev vaikus ja siis küsis Emily kavalalt: “Isegi mitte Ethan Cole’i?”

Samantha süda tegi väikese uperpalli, nagu arvata oligi. “Miks sa Ethanit mainid? See on vana lugu. Õieti polnudki see mingi lugu. Ta ei märganudki mind kooli ajal.”

“Ahaa!” teatas Emily võidukalt. “Sul on tema vastu ikka veel tunded. Ma ütlesin seda Gabile. Tema arvab sama. Meie oleme armastuse osas sama teravapilgulised kui sina.”

“Ja sa lugesid seda kõike välja minu küsimusest?” päris Samantha ärritunult. Talle ei meeldinud sugugi, et teistel oli nii lihtne taibata, mida ta tunneb, sest ta polnud ju enam plika. Eeskätt veel seetõttu, et kõnealune mees ei teeks teda ilmselt märkamagi, kui nad peaksid kusagil kokku sattuma.

“Ma taipasin seda selle järgi, et sa kandsid eelmisel suvel pärast orkaani siin käies tema jalgpallisärki,” vastas Emily. “Ja kummalisel kombel kadus see särk samal ajal, kui sina läksid tagasi New Yorki. Olen kindel, et see on sul praegugi kapis.”

“Ei ole,” teatas Samantha ja vaatas seljas olevat rohekaskuldsetes värvides särki. Mis siis, et ta oli siiani keskkooli-aegsest jalgpallistaarist pisut sisse võetud? Ethan oli temast kolm aastat vanem ja

poissi olid pidevalt ümbritsenud kohalike tüdrukute hordid, nii et tookord ei teinud ta Samanthat märkamagi. Samantha käis Sand Castle Bays ju ainult suviti ja oli seega tähtsusetu. Vaevalt küll olid Ethanis vahepeal teda pesupulbireklaamis nähes sügavad tunded tekkinud – muidugi kui ta Samantha neis üldse ära tundis.

“Sa tead, et ta pole abiellunud,” jätkas Emily nagu muuseas. “Nad mängivad Boone’iga golfi. Boone kutsus ta pulma.”

Samantha tobe süda tegi jälle reetliku hüppe. “Loodetavasti mitte minu pärast.”

“Muidugi mitte,” vastas Emily. “Ta on Boone’i isamees, nii et sa kohtud temaga päris tihti.”

Samantha oigas. Ta oleks oodanud säärast kosjasobitamist vanaemalt, kes oli aktiivselt üritanud Emilyt ja Boone’i kokku viia ning aidanud kaasa ka Gabi ja Wade Johnsoni suhtele. Samantha oli siiski olnud kindel, et Cora Jane usub, et tema suudab endale ise mehe leida. Samas polnud ju mingeid tõendeid, et ta oleks seni tarku otsuseid teinud. Tema senised suhted olid olnud väga lühiajalised.

“Kas vanaema käskis sul seda teha?” küsis ta pahaselt.

“Mida?” küsis Emily süütult vastu. “Ma ju ütlesin, et Boone ja Ethan on vanad sõbrad. Nende perekonnad on ammused tuttavad. Loomulikult tahab ta Ethanit oma pulma.”

”Nojah,” nentis Samantha.

“Pea nüüd lõpetama. Kallis oled,” ütles Emily. “Varsti näeme.”

“Varsti näeme,” ütles ka Samantha.

Järsku oli Sand Castle Baysse õe pulma minemine muutunud huvitavamaks... ja vast ka natuke ohtlikuks.

Gabi hoidis Daniella Jane’i süles ja kiigutas teda vaikselt, uurides Emily õhetavat nägu.